

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2686/2541

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 172, ป.วิ.พ. มาตรา 223 ทวิ, ป.วิ.พ. มาตรา 172, ป.พ.พ. มาตรา 654

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินพิพาทจำเลยบังอาจเข้าไปใช้ประโยชน์ที่ดินโดยการทำนาโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์โจทก์ห้ามจำเลยแล้ว แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงพิพาท จำเลยได้รับหนังสือ บอกกล่าวแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่า โจทก์ได้กล่าวถึงสภาพ แห่งข้อหาว่า จำเลยทำละเมิดเข้าไปใช้ประโยชน์โดยทำนาในที่ดินของโจทก์ และบรรยายถึงข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาคือโจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ที่ดินของโจทก์ แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามฟ้องโจทก์จึงได้บรรยายโดยแจ้งชัดแล้ว โจทก์หาจำต้องกล่าวให้ละเอียดไปถึงว่า โจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้อง และส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของพจำเลยบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ตั้งแต่เมื่อใด เพราะเป็นรายละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา และในคดีแพ่งโจทก์หาจำต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดกรณีพิพาทในฟ้องดังเช่นการบรรยายฟ้องในคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 172 วรรคสอง แล้วไม่เป็นฟ้องเคลือบคลุม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327 ตำบลในเมือง (ยางซ้าย) อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำเลยละเมิดสิทธิของโจทก์โดยเข้าไปทำประโยชน์ทำนาในที่ดินแปลงพิพาท โจทก์มอบอำนาจให้ทนายโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงพิพาทแต่เพิกเฉยไม่ยอมออกจากที่ดินแปลงพิพาท การกระทำของจำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายขอให้บังคับจำเลยและบริวารอพยพขนย้ายและห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงพิพาทจำเลยให้การว่า ฟ้องของโจทก์เคลือบคลุม เพราะไม่ได้บรรยายว่า โจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้องส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิณ เทพทอง จำเลยรุกที่ดินของโจทก์แต่เมื่อใดทำให้จำเลยหลงข้อต่อสู้ โจทก์ไม่เคยเข้าครอบครองที่ดินตามฟ้องหรือผู้มีชื่อในโฉนดเดิมคนใดไม่ได้ครอบครองที่ดิน ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่น พิพากษายกฟ้องแต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะนำคดีมาฟ้องใหม่ภายในกำหนดอายุความโจทก์อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 223 ทวิศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์อุทธรณ์ว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่พิเคราะห์แล้วโจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327 ตำบลในเมือง (ยางซ้าย) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เนื้อที่ 11 ไร่ 1 งาน 68 ตารางวาจำเลยได้บังคับเข้าไปใช้ประโยชน์ที่ดินโดยการทำนาโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์ โจทก์ห้ามจำเลยแล้วแต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม ต่อมาเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและ

ใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท จำเลยได้รับหนังสือบอกกล่าวแล้วดังนี้ เห็นว่า โจทก์ได้กล่าวถึงสภาพแห่งข้อหาว่าจำเลยทำละเมิดเข้าไปใช้ประโยชน์โดยทำนาในที่ดินของโจทก์และบรรยายถึงข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาคือ โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินของโจทก์แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามฟ้องโจทก์จึงได้บรรยายโดยแจ้งชัดแล้ว โจทก์หาจำต้องกล่าวให้ละเอียดไปถึงว่าโจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้อง และส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิณ เทพทองจำเลยบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ตั้งแต่เมื่อใดตั้งที่จำเลยให้การไม่ เพราะเป็นรายละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา และในคดีแพ่งโจทก์หาจำต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดกรณีพิพาทมาในฟ้องดังเช่นการบรรยายฟ้องในคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 172 วรรคสอง แล้วที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยอุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น"พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี อุทธรณ์ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2686/2541นาง บานเย็น หิรัญ พาณิชย์โจทก์นาย เพ็ญ ดวง สุวรรณจำเลยป.วิ.พ. ม. 172 วรรคสองการที่โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินพิพาทจำเลยบังอาจเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินโดยการทำนาโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์โจทก์ห้ามจำเลยแล้ว แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยว และใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท จำเลยได้รับหนังสือ บอกกล่าวแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่า โจทก์ได้กล่าวถึงสภาพ แห่งข้อหาว่า จำเลยทำละเมิดเข้าไปใช้ประโยชน์โดยทำนาในที่ดินของโจทก์ และบรรยายถึงข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาคือโจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามฟ้องโจทก์จึงได้บรรยายโดยแจ้งชัดแล้ว โจทก์หาจำต้องกล่าวให้ละเอียดไปถึงว่า โจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้อง และส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ตั้งแต่เมื่อใด เพราะเป็นรายละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา และในคดีแพ่งโจทก์หาจำต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดกรณีพิพาทในฟ้องดังเช่นการบรรยายฟ้องในคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 172 วรรคสอง แล้วไม่เป็นฟ้องเคลือบคลุมโจทก์ฟ้องว่าโจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327 ตำบลในเมือง (ยางซ้าย) อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำเลยละเมิดสิทธิของโจทก์โดยเข้าไปทำประโยชน์ทำนาในที่ดินแปลงพิพาท โจทก์มอบอำนาจให้ทนายโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทแต่เพิกเฉยไม่ยอมออกจากที่ดินแปลงพิพาท การกระทำของจำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายขอให้บังคับจำเลยและบริวารอพยพขนย้ายและห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทจำเลยให้การว่า ฟ้องของโจทก์เคลือบคลุม เพราะไม่ได้บรรยายว่าโจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้องส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิณ เทพทอง จำเลยรุกล้ำที่ดินของโจทก์แต่เมื่อใดทำให้จำเลยหลงข้อต่อสู้ โจทก์ไม่เคยเข้าครอบครองที่ดินตามฟ้องหรือผู้มีชื่อในโฉนดเดิมคนใดไม่ได้ครอบครองที่ดิน ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่น พิพากษายกฟ้องแต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะนำคดีมาฟ้องใหม่ภายในกำหนดอายุความโจทก์อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 223 ทวิศาลฎีกา

วินิจฉัยว่า "มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์อุทธรณ์ว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ พิเคราะห์แล้วโจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327 ตำบลในเมือง (ยางซ้าย)อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เนื้อที่ 11 ไร่ 1 งาน 68 ตารางวาจำเลยได้บังคับเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินโดยการทำนาโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์ โจทก์ห้ามจำเลยแล้วแต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม ต่อมาเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท จำเลยได้รับหนังสือบอกกล่าวแล้วดังนี้ เห็นว่า โจทก์ได้กล่าวถึงสภาพแห่งข้อหาว่าจำเลยทำละเมิดเข้าไปใช้ประโยชน์โดยทำนาในที่ดินของโจทก์และบรรยายถึงข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาคือ โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินของโจทก์แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามฟ้องโจทก์จึงได้บรรยายโดยแจ้งชัดแล้ว โจทก์หาจำต้องกล่าวให้ละเอียดไปถึงว่าโจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้อง และส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิณเทพทองจำเลยบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ตั้งแต่เมื่อใดตั้งที่จำเลยให้การไม่ เพราะเป็นรายละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา และในคดีแพ่งโจทก์หาจำต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดกรณีพิพาทมาในฟ้องดังเช่นการบรรยายฟ้องในคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 172 วรรคสอง แล้วที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยอุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น"พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี(จรรยาตติกรรม-อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ-อรุณ น้าประเสริฐ)แหล่งที่มาสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุในการบรรยายฟ้องคดีแพ่ง โจทก์ต้องบรรยายให้ชัดแจ้งซึ่งสภาพแห่งข้อหาและคำขอบังคับเท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี โดยไม่จำเป็นต้องบรรยายข้อเท็จจริงทั้งหมดเพราะข้อเท็จจริงบางอย่างเป็นรายละเอียดที่จะต้องนำสืบในชั้นพิจารณาคดีได้เพียงแต่บรรยายฟ้องให้อ่านเข้าใจจำเลยต่อสู้คดีได้โดยไม่ผิดพลาดและไม่เป็นการเอาเปรียบคู่ความฝ่ายอื่น การบรรยายฟ้องในคดีแพ่งมิได้เคร่งครัดมากอย่างคดีอาญา โจทก์เพียงแต่บรรยายฟ้องให้อ่านเข้าใจโดยไม่จำเป็นต้องใช้ถ้อยคำของกฎหมาย จะใช้ถ้อยคำอย่างใดก็ได้ขอให้เข้าใจได้ว่าจำเลยกระทำการที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515) ไม่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้องว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะเหตุใด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538) ในคดีแพ่ง) ปัญหาว่าฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538) และเมื่อเปรียบเทียบฟ้องเคลือบคลุมในคดีแพ่งกับคดีอาญาจะพบว่ามีข้อแตกต่างกันหลายประการ เช่น อาญา 1. เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 655/2519) แพ่ง ไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538) อาญา 2. ต้องบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุให้ชัดแจ้ง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1052/2519) แพ่ง ไม่ต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2686/2541,114/2541) อาญา 3. ต้องบรรยายใช้ถ้อยคำของกฎหมายให้ครบองค์ประกอบของกฎหมาย แพ่ง ไม่ต้องใช้ถ้อยคำของกฎหมาย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515) อาญา 4. ต้องบรรยายให้ชัดแจ้งว่าคดีไม่ขาดอายุความเพราะอะไร เช่น ได้มีการร้องทุกข์ในคดีความผิดอันยอมความได้ เป็นต้น แพ่ง ไม่ต้องบรรยายฟ้องว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะอะไร(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 655/2519

ในคดีอาญา ปัญหาว่าฟ้องของโจทก์เป็นฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้จำเลยจะไม่ฎีกาขึ้นมาสืบมาศาลฎีกายกชั้นวินิจฉัยเองได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538 ในคดีแพ่ง ปัญหาว่าฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อจำเลยที่ 2 และที่ 3 มีได้ยกขึ้นต่อสู้ตั้งแต่ศาลชั้นต้น โดยยกขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้ก็ถือว่าเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1052/2519 ฟ้องขอให้ลงโทษฐานลักทรัพย์ไม่บรรยายว่าเหตุเกิดที่ไหน จำเลยรับสารภาพ ฟ้องไม่สมบูรณ์ศาลยกฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3977/2530 การฟ้องคดีในความผิดฐานลักทรัพย์โดยปกติจะต้องระบุชื่อเจ้าของทรัพย์เพื่อจำเลยจะต่อสู้คดีได้ แต่ถ้าไม่อาจทราบตัวเจ้าทรัพย์ที่แน่นอนได้ก็ไม่ต้องระบุชื่อเจ้าทรัพย์เพียงแต่กล่าวไว้พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีก็เป็นการเพียงพอแล้ว คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515 การฟ้องคดีแพ่งไม่จำเป็นต้องบรรยายฟ้องโดยใช้ถ้อยคำของกฎหมาย จะใช้ถ้อยคำอย่างใดก็ได้ขอให้เข้าใจได้ว่าจำเลยกระทำการที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538 ในคดีแพ่ง โจทก์ไม่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้องด้วยว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะเหตุใดเพราะอายุความมิใช่สภาพแห่งข้อหาที่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2399/2523 โจทก์บรรยายฟ้องว่าหญิงไม่ทราบชื่อขั้บรณนัตของจำเลยชนโจทก์โดยประมาทเลินเล่อทำให้โจทก์ได้รับบาดเจ็บสาหัสขอให้ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์โจทก์มิได้บรรยายฟ้องว่าหญิงไม่ทราบชื่อนั้นมีฐานะความสัมพันธ์กับจำเลยอย่างไร เช่น มีฐานะเป็นลูกจ้างหรือตัวแทนของจำเลยกระทำไปในการที่จ้างหรือในกิจการแทนจำเลย ดังนี้เป็นฟ้องที่ไม่แสดงโดยชัดแจ้งซึ่งสภาพแห่งข้อหาของโจทก์และข้ออ้างที่เป็นหลักแห่งข้อหาเช่นว่านั้นต้องยกฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 114/2541 โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยได้ปลูกสร้างโรงเรือนที่จอดรถในที่ดินของโจทก์ทางทิศตะวันตกเนื้อที่ประมาณ 15 ตารางวาทั้งได้แสดงภาพถ่ายโรงเรือนที่จอดรถของจำเลยมาด้วย ซึ่งทำให้จำเลยสามารถเข้าใจได้แล้วส่วนในเรื่องที่ดินที่เสียหายอยู่ในส่วนไหน กว้างยาวเท่าใด และวัน เดือน ปีที่จำเลยทำการปลูกสร้างโรงเรือนที่จอดรถนั้นเป็นรายละเอียดที่สามารถนำสืบในชั้นพิจารณาได้ ตลอดจนปรากฏจากคำให้การว่าจำเลยสามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้องด้วยฟ้องโจทก์จึงไม่เคลือบคลุม คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2351-2592/2523 ในคดีแพ่งบรรยายฟ้องว่าบอกกล่าวให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำเข้ามาในที่ของโจทก์ออกไปแล้ว แม้จะไม่ได้ระบุว่บอกกล่าวเมื่อใดก็ไม่เคลือบคลุม คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4010/2530 โจทก์มิได้บรรยายฟ้องว่าโจทก์เป็นบริษัทเงินทุนและเป็นสถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 อันจะมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมได้เป็นพิเศษกรณีจึงต้องนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 654 ที่ห้ามคิดดอกเบี้ยเกินอัตราร้อยละ 15 ต่อปีมาปรับแก้คดี จิตรกรพัฒนาศิริคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327 ตำบลในเมือง (ยางซ้าย) อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำเลยละเมิดสิทธิของโจทก์โดยเข้าไปทำประโยชน์ทำนาในที่ดินแปลงพิพาท โจทก์มอบอำนาจให้ทนายโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทแต่เพิกเฉยไม่ยอมออกจากที่ดินแปลงพิพาท การกระทำของจำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายขอให้บังคับจำเลยและบริวารอพยพขนย้ายและห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท จำเลยให้การว่า ฟ้องของโจทก์เคลือบคลุม เพราะไม่ได้บรรยายว่าโจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้องส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิน เทพทอง จำเลยรุกที่ดินของโจทก์แต่

เมื่อใดทำให้จำเลยหลงข้อต่อสู้ โจทก์ไม่เคยเข้าครอบครองที่ดินตามฟ้องหรือผู้มีชื่อในโฉนดเดิม
คนใดไม่ได้ครอบครองที่ดิน ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์
เป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่น พิพากษายกฟ้องแต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะนำคดีมา
ฟ้องใหม่ภายในกำหนดอายุความ โจทก์อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดย
ได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 223 ทวิศาลฎีกา
วินิจฉัยว่า "มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์อุทธรณ์ว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่
พิเคราะห์แล้วโจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327
ตำบลในเมือง (ยางซ้าย) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เนื้อที่ 11 ไร่ 1 งาน 68 ตารางวาจำเลยได้บังคับ
เข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินโดยการทำนาโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์ โจทก์
ห้ามจำเลยแล้วแต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม ต่อมาเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534 โจทก์มอบให้
นายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท จำเลย
ได้รับหนังสือบอกกล่าวแล้วดังนี้ เห็นว่า โจทก์ได้กล่าวถึงสภาพแห่งข้อหาว่าจำเลยทำละเมิดเข้าไป
ใช้ประโยชน์โดยทำนาในที่ดินของโจทก์และบรรยายถึงข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา คือ โจทก์
มอบให้นายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินของโจทก์แต่
จำเลยไม่ปฏิบัติตามฟ้องโจทก์จึงได้บรรยายโดยแจ้งชัดแล้ว โจทก์หาจำต้องกล่าวให้ละเอียดไป
ถึงว่าโจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้อง และส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิน
เทพทองจำเลยบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ตั้งแต่เมื่อใดดังที่จำเลยให้การไม่ เพราะ
เป็นรายละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา และในคดีแพ่งโจทก์หาจำต้องบรรยายข้อเท็จจริง
อันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดกรณีพิพาทมาในฟ้องดังเช่นการบรรยายฟ้อง
ในคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา
172 วรรคสอง แล้วที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยอุทธรณ์
ของโจทก์ฟังขึ้น"พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ดูฉบับ
ย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2686/2541นาง บานเย็น หิรัญ
พาณิชย์โจทก์นาย เพ็ญ ดวง สุวรรณจำเลย ป.วิ.พ. ม. 172 วรรคสองการที่โจทก์บรรยายฟ้องว่า
โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินพิพาทจำเลยบังอาจเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินโดยการ
ทำนาโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์โจทก์ห้ามจำเลยแล้ว แต่จำเลยไม่
ปฏิบัติตาม โจทก์มอบให้นายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยว และใช้ประโยชน์ใน
ที่ดินแปลงพิพาท จำเลยได้รับหนังสือ บอกกล่าวแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่า โจทก์ได้กล่าวถึงสภาพ
แห่งข้อหาว่า จำเลยทำละเมิดเข้าไปใช้ประโยชน์โดยทำนาในที่ดินของโจทก์ และบรรยายถึงข้ออ้าง
ที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา คือ โจทก์มอบให้นายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและ
ใช้ประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามฟ้องโจทก์จึงได้บรรยายโดยแจ้งชัดแล้ว
โจทก์หาจำต้องกล่าวให้ละเอียดไปถึงว่า โจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้อง
และส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของพจำเลยบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ตั้งแต่เมื่อใด
เพราะเป็นรายละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา และในคดีแพ่งโจทก์หาจำต้องบรรยาย
ข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดกรณีพิพาทในฟ้องดังเช่น
การบรรยายฟ้องในคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วย
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 172 วรรคสอง แล้วไม่เป็นฟ้องเคลือบคลุมโจทก์ฟ้องว่า
โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327 ตำบลในเมือง (ยางซ้าย) อำเภอเมือง

จังหวัดสุโขทัย จำเลยละเมิดสิทธิของโจทก์โดยเข้าไปทำประโยชน์ทำนาในที่ดินแปลงพิพาท โจทก์มอบอำนาจให้ทนายโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยเพื่อให้ยุติเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทแต่เพิกเฉยไม่ยอมออกจากที่ดินแปลงพิพาท การกระทำของจำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายขอให้บังคับจำเลยและบริวารอพยพขนย้ายและห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท จำเลยให้การว่า ฟ้องของโจทก์เคลือบคลุม เพราะไม่ได้บรรยายว่าโจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้องส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิณ เทพทอง จำเลยรุกที่ดินของโจทก์แต่เมื่อใดทำให้จำเลยหลงข้อต่อสู้ โจทก์ไม่เคยเข้าครอบครองที่ดินตามฟ้องหรือผู้มีชื่อในโฉนดเดิมคนใดไม่ได้ครอบครองที่ดิน ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นอื่น พิพากษายกฟ้องแต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะนำคดีมาฟ้องใหม่ภายในกำหนดอายุความโจทก์อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 223 ทวิศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์อุทธรณ์ว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่พิเคราะห์แล้วโจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินโฉนดเลขที่ 3327 ตำบลในเมือง (ยางซ้าย)อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เนื้อที่ 11 ไร่ 1 งาน 68 ตารางวาจำเลยได้บังคับเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินโดยการทำนาโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์ โจทก์ห้ามจำเลยแล้วแต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม ต่อมาเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท จำเลยได้รับหนังสือบอกกล่าวแล้วดังนี้ เห็นว่า โจทก์ได้กล่าวถึงสภาพแห่งข้อหาว่าจำเลยทำละเมิดเข้าไปใช้ประโยชน์โดยทำนาในที่ดินของโจทก์และบรรยายถึงข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาคือ โจทก์มอบให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวไม่ให้จำเลยยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์ในที่ดินของโจทก์แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามฟ้องโจทก์จึงได้บรรยายโดยแจ้งชัดแล้ว โจทก์หาจำต้องกล่าวให้ละเอียดไปถึงว่าโจทก์มีกรรมสิทธิ์ในส่วนใดของโฉนดที่ดินที่โจทก์ฟ้อง และส่วนใดเป็นกรรมสิทธิ์ของนายพิณ เทพทองจำเลยบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์ตั้งแต่เมื่อใดดังที่จำเลยให้การไม่ เพราะเป็นรายละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา และในคดีแพ่งโจทก์หาจำต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดกรณีพิพาทมาในฟ้องดังเช่นการบรรยายฟ้องในคดีอาญาแต่อย่างใดไม่ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 172 วรรคสอง แล้วที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยอุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น"พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี(จรรยา หัตถกรรม-อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ-อรุณ น้าประเสริฐ)แหล่งที่มาสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุในการบรรยายฟ้องคดีแพ่ง โจทก์ต้องบรรยายให้ชัดแจ้งซึ่งสภาพแห่งข้อหาและคำขอบังคับเท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี โดยไม่จำเป็นต้องบรรยายข้อเท็จจริงทั้งหมดเพราะข้อเท็จจริงบางอย่างเป็นรายละเอียดที่จะต้องนำสืบในชั้นพิจารณาคดีได้เพียงแต่บรรยายฟ้องให้อ่านเข้าใจจำเลยต่อสู้คดีได้โดยไม่ผิดหลงและไม่เป็นการเอาเปรียบคู่ความฝ่ายอื่น การบรรยายฟ้องในคดีแพ่งมิได้เคร่งครัดมากอย่างคดีอาญา โจทก์เพียงแต่บรรยายฟ้องให้อ่านเข้าใจโดยไม่ต้องใช้ถ้อยคำของกฎหมาย จะใช้ถ้อยคำอย่างใดก็ได้ขอให้เข้าใจได้ว่าจำเลยกระทำการที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515) ไม่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้องว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะเหตุใด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538) ในคดีแพ่ง) ปัญหาว่า

ฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538) และเมื่อเปรียบเทียบฟ้องเคลือบคลุมในคดีแพ่งกับคดีอาญา จะพบว่ามีข้อแตกต่างกันหลายประการ เช่น อาญา 1. เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 655/2519) แพ่ง ไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538) อาญา 2. ต้องบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุให้ชัดแจ้ง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1052/2519) แพ่ง ไม่ต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2686/2541, 114/2541) อาญา 3. ต้องบรรยายใช้ถ้อยคำของกฎหมายให้ครบองค์ประกอบของกฎหมาย แพ่ง ไม่ต้องใช้ถ้อยคำของกฎหมาย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515) อาญา 4. ต้องบรรยายให้ชัดแจ้งว่าคดีไม่ขาดอายุความเพราะอะไร เช่น ได้มีการร้องทุกข์ในคดีความผิดอันยอมความได้ เป็นต้น แพ่ง ไม่ต้องบรรยายฟ้องว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะอะไร (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 655/2519 ในคดีอาญา ปัญหาว่าฟ้องของโจทก์เป็นฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้จำเลยจะไม่ฎีกาขึ้นมาสืบมาศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538 ในคดีแพ่ง ปัญหาว่าฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อจำเลยที่ 2 และที่ 3 มีได้ยกขึ้นต่อสู้ตั้งแต่ศาลชั้นต้น โดยยกขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้ถือว่าเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1052/2519 ฟ้องขอให้ลงโทษฐานลักทรัพย์ไม่บรรยายว่าเหตุเกิดที่ไหน จำเลยรับสารภาพ ฟ้องไม่สมบูรณ์ศาลยกฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3977/2530 การฟ้องคดีในความผิดฐานลักทรัพย์โดยปกติจะต้องระบุชื่อเจ้าของทรัพย์เพื่อจำเลยจะต่อสู้คดีได้ แต่ถ้าไม่อาจทราบตัวเจ้าทรัพย์ที่แน่นอนได้ก็ไม่ต้องระบุชื่อเจ้าทรัพย์เพียงแต่กล่าวไว้พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีก็เป็นการเพียงพอแล้ว คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515 การฟ้องคดีแพ่งไม่จำเป็นต้องบรรยายฟ้องโดยใช้ถ้อยคำของกฎหมาย จะใช้ถ้อยคำอย่างใดก็ได้ขอให้เข้าใจได้ว่าจำเลยกระทำการที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538 ในคดีแพ่ง โจทก์ไม่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้องด้วยว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะเหตุใดเพราะอายุความมิใช่สภาพแห่งข้อหาที่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2399/2523 โจทก์บรรยายฟ้องว่าหญิงไม่ทราบชื่อขัชรยอนต์ของจำเลยชนโจทก์โดยประมาทเลินเล่อทำให้โจทก์ได้รับบาดเจ็บสาหัสขอให้ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์โจทก์มิได้บรรยายฟ้องว่าหญิงไม่ทราบชื่อนั้นมีฐานะความสัมพันธ์กับจำเลยอย่างไร เช่น มีฐานะเป็นลูกจ้างหรือตัวแทนของจำเลยกระทำไปในทางการที่จ้างหรือในกิจการแทนจำเลย ดังนี้เป็นฟ้องที่ไม่แสดงโดยชัดแจ้งซึ่งสภาพแห่งข้อหาของโจทก์และข้ออ้างที่เป็นหลักแห่งข้อหาเช่นว่านั้นต้องยกฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 114/2541 โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยได้ปลูกสร้างโรงเรือนที่จอดรถในที่ดินของโจทก์ทางทิศตะวันตกเนื้อที่ประมาณ 15 ตารางวาทั้งได้แสดงภาพถ่ายโรงเรือนที่จอดรถของจำเลยมาด้วย ซึ่งทำให้จำเลยสามารถเข้าใจได้แล้วส่วนในเรื่องที่ดินที่เสียหายอยู่ในส่วนไหน กว้างยาวเท่าใด และวัน เดือน ปีที่จำเลยทำการปลูกสร้างโรงเรือนที่จอดรถนั้นเป็นรายละเอียดที่สามารถนำสืบในชั้นพิจารณาได้ ตลอดจนปรากฏจากคำให้การว่าจำเลยสามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้องด้วยฟ้องโจทก์จึงไม่เคลือบคลุม คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2351-2592/2523 ในคดีแพ่งบรรยายฟ้องว่าบอกกล่าวให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำเข้ามาในที่ของโจทก์ออกไปแล้ว แม้จะไม่ได้ระบุว่าบอกกล่าวเมื่อใดก็ไม่เคลือบคลุม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4010/2530 โจทก์มีได้บรรยายฟ้องว่าโจทก์เป็นบริษัทเงินทุนและเป็นสถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 อันจะมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมได้เป็นพิเศษกรณีจึงต้องนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 654 ที่ห้ามคิดดอกเบี้ยเกินอัตราร้อยละ 15 ต่อปีมาปรับแก้คดี จิตรกรพัฒนาศิริหมายเหตุ: ในการบรรยายฟ้องคดีแพ่ง โจทก์ต้องบรรยายให้ชัดเจนซึ่งสภาพแห่งข้อหาและคำขอบังคับเท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี โดยไม่จำเป็นต้องบรรยายข้อเท็จจริงทั้งหมดเพราะข้อเท็จจริงบางอย่างเป็นรายละเอียดที่จะต้องนำสืบในชั้นพิจารณาคดีได้เพียงแต่บรรยายฟ้องให้อ่านเข้าใจ จำเลยต่อสู้คดีได้โดยไม่ผิดหลงและไม่เป็นการเอาเปรียบคู่ความฝ่ายอื่น การบรรยายฟ้องในคดีแพ่งมิได้เคร่งครัดมากอย่างคดีอาญา โจทก์เพียงแต่บรรยายฟ้องให้อ่านเข้าใจโดยไม่จำเป็นต้องใช้ถ้อยคำของกฎหมาย จะใช้ถ้อยคำอย่างใดก็ได้ขอให้เข้าใจได้ว่าจำเลยกระทำการที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515) ไม่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้องว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะเหตุใด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538) ในคดีแพ่ง) ปัญหาว่าฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538) และเมื่อเปรียบเทียบฟ้องเคลือบคลุมในคดีแพ่งกับคดีอาญาจะพบว่ามีข้อแตกต่างกันหลายประการ เช่น อาญา 1. เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 655/2519) แพ่ง ไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538) อาญา 2. ต้องบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุให้ชัดเจน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1052/2519) แพ่ง ไม่ต้องบรรยายข้อเท็จจริงอันเป็นรายละเอียด(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2686/2541, 114/2541) อาญา 3. ต้องบรรยายใช้ถ้อยคำของกฎหมายให้ครบองค์ประกอบของกฎหมาย แพ่ง ไม่ต้องใช้ถ้อยคำของกฎหมาย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515) อาญา 4. ต้องบรรยายให้ชัดเจนว่าคดีไม่ขาดอายุความเพราะอะไร เช่น ได้มีการร้องทุกข์ในคดีความผิดอันยอมความได้ เป็นต้น แพ่ง ไม่ต้องบรรยายฟ้องว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะอะไร(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 655/2519 ในคดีอาญา ปัญหาว่าฟ้องของโจทก์เป็นฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้จำเลยจะไม่ฎีกาขึ้นมาสืบมาศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2712/2538 ในคดีแพ่ง ปัญหาว่าฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อจำเลยที่ 2 และที่ 3 มีได้ยกขึ้นต่อสู้ตั้งแต่ศาลชั้นต้น โดยยกขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้ก็ถือว่าเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1052/2519 ฟ้องขอให้ลงโทษฐานลักทรัพย์ไม่บรรยายว่าเหตุเกิดที่ไหน จำเลยรับสารภาพ ฟ้องไม่สมบูรณ์ศาลยกฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3977/2530 การฟ้องคดีในความผิดฐานลักทรัพย์โดยปกติจะต้องระบุชื่อเจ้าของทรัพย์เพื่อจำเลยจะต่อสู้คดีได้ แต่ถ้าไม่อาจทราบตัวเจ้าทรัพย์ที่แน่นอนได้ก็ไม่ต้องระบุชื่อเจ้าทรัพย์เพียงแต่กล่าวไว้พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีก็เป็นการเพียงพอแล้ว คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2515 การฟ้องคดีแพ่งไม่จำเป็นต้องบรรยายฟ้องโดยใช้ถ้อยคำของกฎหมาย จะใช้ถ้อยคำอย่างใดก็ได้ขอให้เข้าใจได้ว่าจำเลยกระทำการที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2538 ในคดีแพ่ง โจทก์ไม่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้องด้วยว่าคดีโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะเหตุใดเพราะอายุความมิใช่สภาพแห่งข้อหาที่ไม่จำเป็นต้องบรรยายหรือกล่าวในฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2399/2523 โจทก์บรรยายฟ้องว่า

หญิงไม่ทราบชื่อชื่อบริษัทของจำเลยชนโจทก์โดยประมาทเลินเล่อทำให้โจทก์ได้รับบาดเจ็บสาหัส ขอให้ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์โจทก์ก็ได้บรรยายฟ้องว่าหญิงไม่ทราบชื่อนั้นมีฐานะความสัมพันธ์กับจำเลยอย่างไร เช่น มีฐานะเป็นลูกจ้างหรือตัวแทนของจำเลยกระทำไปในการที่จ้างหรือในกิจการแทนจำเลย ดังนี้เป็นฟ้องที่ไม่แสดงโดยชัดแจ้งซึ่งสภาพแห่งข้อหาของโจทก์และข้ออ้างที่เป็นหลักแห่งข้อหาเช่นว่านั้นต้องยกฟ้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 114/2541 โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยได้ปลูกสร้างโรงเรือนที่จอดรถในที่ดินของโจทก์ทางทิศตะวันตกเนื้อที่ประมาณ 15 ตารางวา ทั้งได้แสดงภาพถ่ายโรงเรือนที่จอดรถของจำเลยมาด้วย ซึ่งทำให้จำเลยสามารถเข้าใจได้แล้วส่วนในเรื่องที่ดินที่เสียหายอยู่ในส่วนไหน กว้างยาวเท่าใด และวัน เดือน ปีที่จำเลยทำการปลูกสร้างโรงเรือนที่จอดรถนั้นเป็นรายละเอียดที่สามารถนำสืบในชั้นพิจารณาได้ ตลอดจนปรากฏจากคำให้การว่าจำเลยสามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้องด้วยฟ้องโจทก์จึงไม่เคลือบคลุม คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2351-2592/2523 ในคดีแพ่งบรรยายฟ้องว่าบอกกล่าวให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำเข้ามาในที่ของโจทก์ออกไปแล้ว แม้จะไม่ได้ระบุว่าจะบอกกล่าวเมื่อใดก็ไม่เคลือบคลุม คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4010/2530 โจทก์ได้บรรยายฟ้องว่าโจทก์เป็นบริษัทเงินทุนและเป็นสถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 อันจะมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมได้เป็นพิเศษกรณีจึงต้องนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 654 ที่ห้ามคิดดอกเบี้ยเกินอัตราร้อยละ 15 ต่อปีมาปรับแก้คดี จิตรกรพัฒนาศิริ29191. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2679/2541 พิมพ์คำพิพากษาศาลฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2679/2541บริษัท ที เอ็ม พี เรียวเอสเตท จำกัดโจทก์การทางพิเศษแห่งประเทศไทยกับพวกจำเลย

องค์คณะ

สภาน์ กฤติยาวงศ์ · สุรินทร์ นาควิเชียร · ไสว จันทะศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2686/2541>